

Aan het algemeen bestuur van stadsdeel Centrum
Stadhuis

ADRES INZAKE HET HUIDIGE MANDAAT VAN DE BOMENDESKUNDIGE VAN STADSDEEL CENTRUM EN DE NADELIGE GEVOLGEN DAARVAN.

Amsterdam, 6 april 2016

Naar aanleiding van de op 4-8-2015 afgegeven kapvergunning voor de Oosterkerkboom 8148, de daarop volgende hoorzitting op 6-11-2015, het in beroep gaan op 8-1-2016 en de a.s. rechtszitting op 22-4-2016 schrijven wij u dit adres.

Uit de gang van zaken en argumenten rondom deze boom – zie het feitenrelaas hieronder – concluderen wij dat door het mandaat van uw bomensdeskundige en uw juridische afdeling

- de afgifte van kapvergunning(en) op betwistbare gronden berust,
- er onnodig bomen (kunnen) worden gekapt,
- er geen overleg is van de gemandateerden met het algemeen bestuur over deze ingrepen m.b.t. de openbare ruimte,
- de politiek-bestuurlijke betrokkenheid en verantwoordelijkheid voor de afgifte van kapvergunningen ontbreekt.

Inleiding.

In 2012 is het Bomenbeleid opnieuw vastgesteld. Hierin zijn verregaande bevoegdheden van de bomensdeskundige opgenomen. Ondanks bewaarschriften van bewoners daartegen is het toen door u goedgekeurd. De gevolgen: een star beleid, niet openstaand voor andere opvattingen/inspraak, het invoeren van onlogische normen m.b.t. veiligheid, die ook nog verschillend zijn per stadsdeel, juridisch getouwtrek en onnodige of voortijdige kap. Het geval 'boom 8148' is hier een sprekend voorbeeld van, zie onderstaande feiten.

Een ander gevolg van het mandaat is dat als bij dreigende kap bewoners aan de bel trekken met de vraag of dat nodig is, niet ook de bestuurscommissie zich daarmee bezig houdt of betrokken is. Geantwoord wordt door de juridische afdeling, zich beroepend op de norm, of de rechter moet beslissen. Dit is een ongewenste, moeizame, tijdrovende en kostbare procedure.

De gegevens en feiten.

1. Het zonder overleg met het algemeen bestuur invoeren door de bomensdeskundige van de extra veiligheidsfactor 1,4, de zgn. StadsDeel Centrum norm, (SDC-norm), uit te voeren in combinatie met de Visual Tree Assessment-methode (VTA), zonder een trekproef te verrichten.

Deze maatregel is in 2013 ingevoerd na de zware oktoberstorm met als enige motivatie "vanwege het grote aantal bezoekers" (citaat hoorzitting). Deze maatregel, die andere stadsdelen niet hebben, maakt de situatie niet veiliger, integendeel: andere boomdeskundigen menen dat de omgewaaide bomen niet goed waren geworteld (zie inventarisatie Hans Kaljee), wat alleen met een trekproef is te controleren. De verhoogde veiligheidsfactor leidt dus niet tot meer veiligheid, maar tot het eventueel ongefundeerd weghalen van bomen.

Een voorbeeld: Volgens de berekeningen van de VTA voldoet boom 8148 aan de veiligheid, gezien voldoende restwanddikte (20 cm). Echter, door de extra veiligheidsfactor 1,4 moet deze 28 cm zijn en voldoet hij niet meer aan de veiligheid, waardoor een kapvergunning kan worden verleend. Een door bewoners aangetrokken boomdeskundige verklaart dat de boom ruimschoots voldoet aan normen van de erkende Static Integrated Assessment (SIA), ook met die SDC-norm erbij. Van die erkende-methode wil de gemeentelijke bomensdeskundige niets weten.

Het bizarre gevolg is dat boom 8148 gekapt kan worden alleen op basis van de SDC norm zonder dat de werkelijke veiligheid getest is middels een trekproef.

Op ons WOB-verzoek over de totstandkoming van de SDC-norm kregen wij op 8-2-2015 o.a. het antwoord: "er is geen bestuurlijk vastgestelde norm, anders dan dat op de deskundigheid van de bomdeskundige wordt vertrouwd". In het bijgevoegde protocol staat dat er door de boomdeskundige alleen met de VTA methode + SDC norm wordt gewerkt.

We konden bezwaar maken tegen dit antwoord op ons WOB-verzoek en wel door binnen 6 weken een bezwaarschrift in te dienen.

Onze conclusie is dat:

- o de SDC norm technisch niet onderbouwd is (waarom 1,4 en geen 1,2 of 1,6?) en tot onnodige kap kan leiden,
- o het werken met alleen de VTA- methode een boomvriendelijk beleid ondersteunt, terwijl bomen door Amsterdammers (buurtenquêtes) en bezoekers zeer gewaardeerd worden.
- o De procedure, waarin het gaat om ingrepen in de openbare omgeving, **buiten de bestuurscommissie om gaat, zie 2. en 3.**

2. Het advies van de bezwaarschriftencommissie in de zaak boom 8148 is **niet door, maar namens het algemeen bestuur** ondertekend door het hoofd afdeling juridische zaken. De commissie heeft geen opdracht gegeven tot nog een second opinion, nader onderzoek of het verrichten van een trekproef. Vroeger werd zo'n besluit ondertekend door het DB. Was u op de hoogte?

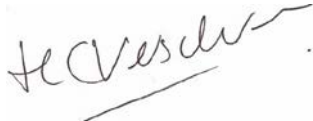
3. **Uw antwoord** d.d. 18-12-2015 op ons adres dd. 21-9-2015 is **genuanceerder en boomvriendelijker dan dat van de boomdeskundige**: "Wanneer er twijfel bestaat over de stabiliteit van een boom wordt er een trekproef uitgevoerd..... Bij minder mate van stabiliteit wordt door ons bekeken of de boom kan worden behouden door veiligheidssnoeiwerk." U verschilt dus van mening met uw eigen boomdeskundige. Wie is er uiteindelijk verantwoordelijk?

4. De 68-jarige boom staat op een strategische plek, midden voor de Oosterkerk en is een belangrijk element in het straatbeeld. Hij verdient daarom een extra zorgvuldige behandeling. Als hij niet was afgekeurd door de bomdeskundige, zou hij monumentaal zijn verklaard zoals veel even oude bomen op de Eilandenboulevard. Dan zou de kapvergunning volgens het Bomenbeleid 2012 wel aan u moeten zijn voorgelegd.

Daarom verzoeken wij u

- a. De normering voor 'veiligheid' van bomen in alle stadsdelen dezelfde te laten zijn, met name afschaffing van de SDC norm,
- b. De veiligheid van bomen te toetsen aan specifiek op het behoud van de boom gerichte en wetenschappelijk erkende methoden van berekening, zo nodig met trekproef,
- c. Die uit te laten voeren door minimaal twee externe deskundigen, waarvan één uitgekozen door de bestuurscommissie in samenwerking met bewoners,
- d. (Leden van) de bestuurscommissie in samenwerking met bewoners kapvergunningen te laten beoordelen, zodra ze zijn afgegeven. Zo wordt de afgifte van kapvergunningen weer onderdeel gemaakt van de politiek-bestuurlijke taken van het bestuur. Er ontstaat een duidelijke politieke verantwoordelijkheid voor beslissingen m.b.t. ingrepen in de openbare ruimte.

Met vriendelijke groet,
Namens het Eilandenoverleg,

Heleen Verschuren, voorzitter